

בעיני כל העתונות העברית עומדת הבעיה הדתית בראש הנושאים שהם בחזקת „אל תיגע“. הסיבה ברורה: אם תפגע ברגשות הדת, תהיה המערכת מוצפת מכתבים בנוכח „נא לבטל את המנוי...“ אם תהלל את הדת יהיו המכתבים בנוכח „אחרי שנתתם את ידכם לקלירקליסטים...“ גרוע מכל: אם יהיה המאמר כתוב בדעת צלולה ורוח מסוכחת, יעורר עליו את חמתם של שני הצדדים גם יחד.

בכל זאת סבור „העולם הזה“ שאינו יכול לסמוך את ראשו בחול ולהתעלם מבעיה כה מרכזית, מבלי להפך את מסורתו הקצרה אך המוכרת של אומץ-לב עיתונאי. עורך „העולם הזה“ פותח השבוע את הויכוח על נושא זה במאמרו על קרבות מאה-שערים (שם נערכים הצדדים להמשך המאבק אחרי „הפוגת“ הימים הנוראים). אין הוא מציג פשרה בין הדת ומתנגדיה — כי אם מתחה דרך לגישה נועזת חדשה לעצם הבעיה, גישה שיש בכוחה לקרב מחדש את ערכי-האמת של הדת לחוויות-החיים של הדור הצעיר.

אחד האנשים שביקש להשיג מטרה זו בכחותיו (שאינם דלים) הוא רפאל הלפרין, הגלאדיאטור חבוש-הכיפה (ראה שער). הוא מהווה גשר חי בין „הבעיה הדתית“ ובין הוירה הספורטאית, שנתנה לשבוע את המאורע המרכזי: „המכביה“.

„התגול המכביה את חרפת הספורט הישראלי“ שאל „העולם הזה“ לפני חדשים ויחצי (663). השבוע מרחפת שאלה זו על כל זוג שפתיים, ונציגי ענפי הספורט השונים מנסים שוב לענות עליה במשאל המתפרסם בגליון זה. קשה לתקן תוך חודש את היחס הפושע לספורט ששרר בישוב במשך 15 שנה ושהכל אשמים בו — האיגודים הספורטיביים, הציבור, העתונות ובעיקר הסוכנות — הממשלה. את נקמת הספורט במנהיגיה-האומה נוקם דוש בעמוד קאריקטורות מיוחד, (הוא מקווה שזה ישנה את יחס המנהיגים למכביה... הבאה).

מכתבים

חלוציות — בזז או ביוקר?

מאמרם „אילת — לונה-פארק לאומי?“ (העולם הזה 673) מוכיח כי ירדתם לעומק הבעיה, אם כן, מדוע מסתירים אתם את העובדה המבישת שהחלוצים המפוארים של מפא"י (שחל) שירדו אילתה מרווחים שם 6.500.

ל"י ליום? אם תעמיד מפא"י לרשות כל חלוץ מכונות „פלימוס“ תמצא עוד כמה מתגנבים שיהיו מוכנים להקריב את עצמם למען המולדת. דויד מרון, טבריה

45 אנשי שח"ל שירדו אילתה משתכרים 2.700 ל"י ליום — כשכר כל שאר העובדים במקום. עבור האוכל מנכים להם 350 פרוטה ליום.

פסיכולוגיה של משתמטים

ב„העולם הזה“ (672) כותב מיד: אין בין המשתמטים כאלה המדברים בזלזול על פצועי קרבות.

דחילכום, באיזה עולם אתם חיים? האם טרם שמעתם את ההגדרה של „חיל משוחרר“: „חיל שלא נהרג וחזר הביתה“? והאם לא שמעתם משתמט לועג לחיל משוחרר — נכה או לא — מה קיבלת תמורת „גבורתך“?

משה בן-חורין, מגידאל

הקורא בן-חורין טועה: ספרות-החידוד כתוב בה בידי משתמטים, בעוד שדוקא החיילים רבי"ת כתבו ספרים בקורותיהם על החזית. מש"תמטים הלועגים בגלוי ל"חיליים הם מעוט זעיר.

הקיבוץ ומשחכמה

אחרי שהכנסת החליטה מזמן כי גם המוס"ד השתופים חייבים במס הכנסה, מתפלא אני על דברי ההשמעה הנחמדים של מר ישראל חרוד מתל-אביב במכתבו למערכת („העולם הזה“ 671).

תחתן לו למר חרוד. אחר 20 שנה היותו קבוצניק נודע לי מפיו כי חלוציות מה, (שמ"ע) אני גבולה יותר ושהוא עובד פחות. מר חרוד רוצה כנראה לעבוד קשה יותר ולאכול פחות, על כן אין הוא בא לקיבוץ. ועוד אומרים שאין לנו חלוצים!

ש. גזית, שער הגלן
„העולם הזה“ יקדים את אחד ממאמריו הקרובים להטואה אוביקטיבית של דת-המחזיה בקיבוץ ובעיר.

סיר הבשר

במכתבו של דניאל רוזנסקי („העולם הזה“ 671) מצאתי את הפנינה הבאה: „אני מצוי מוכן בהחלט לעבור לאזור הממשל הצבאי במשולש, ששם אין קצוב של מזון, ושאר הברכות של האוכלוסיה העברית „החפשיית“ אכן, דניאל רוזנסקי הוא בן נאמן לדור המדבר המתגעגע לסיר הבשר המצוי, ובדואי מצטער הוא על שהבריטים עזבונו.

שלום ירושלמי, תל אביב.

אנא, האם פטריט כמון משווה את הממשל הצבאי שלנו עם שלטון פרעה או המנדט הבריטי?

ממשלה בתי-פופולרית

אני נמנה על קוראים הנאמנים והקבועים, ולדעתי „העולם הזה“ הוא כתבי-העת העברי היחיד המתורגם לגובה אמת. אולם אני מבין כיצד זה נתפסת לשיטה הנפסדת להיבנות על-חשבון הזולת הנתון בצרה. האם אורי אבנרי שפך את דמו לבניית מדינת ישראל על מנת לחתור תחת יסודותיה בעטו? כשם שידעתם להוקיע את „הקווקים של הקב"ה“ ואת „האש“ כנזים בני הגזע העליון, תדעו גם להעריך את החיובי שבממשלה, אף אם אין היא פופולרית והדבר עלול להביא הפסד לקופה.

יונתן דוי, צה"ל.

דומנו שגם הקורא לוי שם לב למאמרים אנטי-ממשלתיים בלבד: שתי הרפורטגיות המד"כיות בגליון האחרון של „העולם הזה“ (673) היו מוקדשות לפעולות חיוביות של הממשלה (אילת ושדה-תעופה לוד).

„מכרטים ישחרר רק המוות“

כשם שאתם משיגים כרטיס לקונצרטים לזר כה בתחרות החידושים המוסיקליים, אולי תוכלו להשיג לי כרטיס (תמורת תשלום)? התרוצצתי בכל משרדי התזמורת ורובתי עם כל היקים שם, ולא השגתי כרטיס רק משום שלפני 15 שנה הייתי עוד פספוסית ולא קניתי כרטיס מנוי.

רחל"ה, ת"א

לא נוכל לעזור לך, רחל"ה. כשם שאמרנו כבר („העולם הזה“ 673): רק מלאך המוות משחרר מקומות, ומי מאתנו ירצה במותם של אנשים שכל אשמתם היא שלא היו פספוסים לפני 15 שנה?

שלונסקי וחשיריים

במדור הספורט „העולם הזה“ (672) כתבתם שרפאל הלפרין העמיד דור של אתליטים, בעוד שלונסקי לא העמיד דור של משוררים. כיצד תשפטו? יצירותיו של הלפרין גלויות לעין, כי הקדשתם להן חלק בעתונכם, ואילו לדור המשוררים של שלונסקי לא פתחתם אף טור אחד בעתונכם.

שמואל ב, ת"א

אל יצטער הקורא שמואל ב.: לא המקום הוא החסר למשוררים של שלונסקי. לכך דואגת ספריית הפועלים, וכן „על המשמר“, „דבר“ ו„הארץ“.

העתון הוא כביר, העתון היחיד בארץ שאפ"ר לקרא אותו... לאלה שרוצים לשדך את רישה עלי להעיר: לשוא עמלכם, לרישה יש חבר, והיא אהבת אותו חוק חוק... אך מוטב שלא אגלה סודות. בקיצור, אל תדאגו, אברהם, חיפה

יצהר
מכיל
Cholesterol

שערות היפות

תמיד חפופות

בשמפון

הידוע לך על האיכות
המשובחת של עבודת
„קשת“

קונצרט לשירה ישראלית

מיצירותיו החדשות של
הקומפוזיטור הפסנתרן

נחום נרדי

בבצוע: פ. גורין, ח. זמיר,
א. ווידקומירסקי

בסולו, דואטים וטריו.

נעמי נרדי אהובה צדוק
הופעת בכורה בלויית להקה קולית,
סיטה מזרחית לקול, צילו וקלרנט.
להקת זמרים בת 12 איש
יתקיים באולם „אהל-שם“, ביום א',
ה' דחיה"מ סוכות (1.10.50)
בשעה 8.30 בערב.

כרטיסים להשיג במשרד „כרטיס“
אלוני 31, אחים אליהו, הרצל 15,
משרד „כנף“, יפו, בוסטרס 9.

בחגים ובכל ימות השנה

במסיבת ידידים, בבית

או בשיחה מסחרית בבית הקפה

שתה לרויה

בוסית קוניאק ראשון

במי סודה

הקוניאק הנודע בפי כל — הוא של

ברמל מזרחי

מיקבי ראשון לציון וזכרון יעקב

כל תלמידי ותלמידותי לשעבר בקצרות עברית

המעוניינים להצטרף מיד לאחר החגים ל-
קורס למחירות גבוהה
מתבקשים להודיע לי על כך מיד בכתב עם ציון פרטים מלאים על
היקף ידיעותיהם, וסיבותיהם והישיגים במקצוע עד כה.
ח. קמפינסקי, מחבר הקצרות העברית לפי שיטת „גרג“,
ידיעת כל היתר:

מיד לאחר החגים נפתחים שוב
קורסים למתחילים בקצרות עברית ואנגלית
לפי שיטת „גרג“ הפשוטה הנהוגה והמתקבלת ברצון במשרדים פרטיים,
צבוריים וממשלתיים כאחד.

הירשמו מיד — והבטחתם לעצמכם מקום בכיתה!
חיפה: (ימים א', ו') אצל מר קמפינסקי, רחוב פבונר 19.
תל-אביב: (ימים ב', ג') מלון „אירופה“, רח' אלנבי 42, טל' 2913.
ירושלים (ימים ד', ה') מלון „ויטא“, רח' המלך דוד 21, טל' 2551
ה ח צ ל ח ח מ ו כ ח ת